

Anonymiserad version

Översättning

C-206/24 - 1

Mål C-206/24

Begäran om förhandsavgörande

Datum för ingivande:

14 mars 2024

Domstol som begär förhandsavgörande:

Cour de cassation (Frankrike)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

13 mars 2024

Klagande:

YX

Logistica I Gestio Caves andorrannes I Vida SA

Motparter:

Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance

Directeur général des douanes et droits indirects

[utelämnas]

REPUBLIKEN FRANKRIKE

I DET FRANSKA FOLKETS NAMN

DOM AV DEN 13 MARS 2024 FRÅN COUR DE CASSATION,
AVDELNINGEN FÖR HANDELSRÄTTLIGA, FINANSIELLA OCH
EKONOMISKA MÅL

1/ YX [utelämnas] 99000 Andorra [Furstendömet Andorra],

SV

2/ Bolaget Logistica I Gestio Caves andorrannes I Vida, tidigare känt som Caves Andorrannes, aktiebolag, med säte på [utelämnas] 99000 Andorra [Furstendömet Andorra],

har [utelämnas] överklagat den dom nr [utelämnas] som Cour d'appel de Toulouse (Appellationsdomstolen i Toulouse, första kammaren, avdelning 1) meddelade den 10 februari 2020 i en tvist mellan dem och:

1/ Ministre de l'économie, des finances et de la relance (ministern för ekonomi, finanser och återhämtning), med säte [i] [utelämnas] 75572 Paris [utelämnas] [Frankrike]

2/ Directeur général des douanes et droits indirects (generaldirektören för tullar och indirekta skatter), med säte [i] [utelämnas] 93558 Montreuil [utelämnas] [Frankrike],

motparter i målet om överklagande.

Klagandena har åberopat en grund till stöd för sitt överklagande.

[utelämnas]

[utelämnas], [*Processrättsliga frågor*]

[C]our de cassations avdelning för handelsrättsliga, finansiella och ekonomiska mål har, efter överläggning i enlighet med lag, meddelat förevarande dom.

Bakgrund och förfarande

- 1 Enligt den överklagade domen ([Cour d'appel de] Toulouse, den 10 februari 2020) importerade andorranska importörer mellan åren 1988 och 1991 varor från bland annat länder utanför unionen till Andorra via bolaget Ysal, ett tullombud med säte i Frankrike. För denna import betalades tull vid import till Frankrike.
- 2 Den 23 januari 1991 offentliggjorde Europeiska gemenskapernas kommission ett meddelande om ogiltigförklaring av beskattningen av varor från tredjeland till Andorra och uppmanade Frankrike att inom 30 dagar upphöra med att kräva att varor avsedda för Andorra skulle övergå till fri omsättning inom gemenskapen när de passerade genom Frankrikes territorium.
- 3 Den 9 april 2002 väckte bolaget Ysal talan mot tullmyndigheterna och yrkade att tullmyndigheterna skulle förpliktas att betala skadestånd till bolaget motsvarande den tull som de felaktigt hade tagit ut mellan åren 1988 och 1991 vid importen till Andorra. Den 27 januari 2004 ogillade en domstol i första instans bolagets talan.
- 4 Den 20 maj 2008 väckte bolaget Ysal talan mot tullmyndigheterna vid en distriktsdomstol och yrkade återbetalning av de tullar som felaktigt hade tagits ut på grund av de importdeklarationer som ingetts mellan åren 1988 och 1991.

Genom dom av den 15 juni 2010 avvisade en distriktsdomstol bolaget Ysals talan på grund av bristande talerätt och berättigat intresse av att få saken prövad. Denna dom fastställdes av en appellationsdomstol genom dom av den 13 december 2011. Cour de cassation (Högsta domstolen) ogillade bolaget Ysals överklagande genom dom av den 21 januari 2014.

- 5 Den 16 juli 2015 väckte de andorranska importörerna, däribland bolaget Logistica I Gestio Caves Andorranes I Vidal (bolaget Caves andorranes) och YX, efter att ha återbetalat de importtullar som bolaget Ysal hade betalat för deras räkning, talan mot tullmyndigheterna och yrkade att de skulle betala ett belopp motsvarande de felaktigt inbetalda tullarna.
- 6 Den 4 juli 2017 ogillade Tribunal de grande instance de Toulouse (Regionala domstolen i Toulouse) de yrkanden som framstälts av bolaget Caves andorranes och YX, och genom dom av den 10 februari 2020 fastställdes den domen av Cour d'appel de Toulouse.
- 7 Cour d'appel de Toulouse ogillade bolaget Caves andorranes och YX:s yrkanden och fann att tullmyndigheterna, för att på eget initiativ kunna göra en sådan återbetalning som föreskrivs i artikel 2 i rådets förordning (EEG) nr 1430/79 av den 2 juli 1979 om återbetalning eller eftergift av import- eller exporttullar och i artikel 236.2 tredje stycket i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (nedan kallad gemenskapens tullkodex), måste förfoga över de uppgifter som krävs för att fastställa det tullbelopp som kan återbetalas och varje gäldenärs identitet utan att behöva göra oproportionerliga efterforskningar.
- 8 Bolaget Caves andorranes och YX, som överklagade denna dom, har kritiserat Cour d'appel de Toulouse för att ha ogillat deras yrkanden.

Prövning av denna grund

Den första delen av grunden

- 9 [utelämnas] [*Nationella processrättsliga frågor*]

Den fjärde delgrunden

Redogörelse för grunden

- 10 Bolaget Caves andorranes och YX har invänt mot att deras yrkanden ogillas i domen, eftersom tullmyndigheterna är skyldiga att på eget initiativ återbetala importtullar, när de själva inom tre år från den dag då gäldenären underrättades om tullbeloppet konstaterar att beloppet inte var det som lagligen skulle betalas vid tidpunkten för betalningen. [De har gjort gällande] att Cour d'appel, när den, för att kunna ogilla samtliga de yrkanden som riktats mot Direction générale des

douanes et des droits indirects de Midi-Pyrénées (generaldirektoratet för tullavgifter och indirekta skatter i Midi-Pyrénées), slog fast att tullmyndigheterna måste ha tillgång till samtliga de uppgifter som krävs för att fastställa det tullbelopp som kan återbetalas och varje gäldenärs identitet utan att behöva göra oproportionerliga efterforskningar, lade till ett villkor i lagen och åsidosatte artikel 2 i rådets förordning (EEG) nr 1430/79 av den 2 juli 1979, som senare i sak kodifierades i artikel 236.2 i gemenskapens tullkodex.

- 11 Överklagandet avser frågan huruvida tillämpningen av artikel 2.2 i rådets förordning (EEG) nr 1430/79 av den 2 juli 1979 (förordningen av den 2 juli 1979) om återbetalning eller eftergift av import- eller exporttullar, sedermera artikel 236.2 i gemenskapens tullkodex, kräver att tullmyndigheterna har tillräckliga uppgifter om den person som är skyldig att betala tull och tullskulden utan att behöva göra oproportionerliga efterforskningar.
- 12 [utelämnas] [I] överklagandet ställs även den inledande frågan huruvida en återbetalning på eget initiativ av en tullmyndighet kan ske senare än tre år efter den dag då gäldenären underrättades om tullbeloppet.
- 13 Dessa frågor har inte prövats av Cour de cassation.

Redogörelse för tillämpliga bestämmelser

Unionsrätten

- 14 Medlemsstaternas uppbörd av tullar för gemenskapens räkning på varor som importeras inom Europeiska unionen regleras enbart av unionslagstiftningen i enlighet med principen om gemenskapsrättens företräde (dom av den 24 juni 2019, Daniel Adam Poplawski, C-573/17, punkterna 58 och 61).
- 15 I artikel 2.1 i förordningen av den 2 juli 1979 föreskrivs att importtullar ska återbetalas eller efterges i den mån det på ett för de behöriga myndigheterna tillfredsställande sätt kan fastställas att det bokförda beloppet avser varor för vilka ingen tullskuld har uppkommit eller för vilka tullskulden har upphört på annat sätt än genom betalning av tullbeloppet eller genom preskription eller om tullbeloppet, av någon anledning, är högre än det som lagligen skulle uppbäras.
- 16 I artikel 2.2 i förordningen av den 2 juli 1979 föreskrivs att importtullar ska återbetalas eller efterges av något av de skäl som anges i punkt 1 efter ansökan till vederbörande tullkontor inom tre år från den dag då den myndighet som är ansvarig för uppbörden bokförde tullarna. De behöriga myndigheterna ska på eget initiativ återbetala eller efterge tullar om de under denna tid själva konstaterar att någon av de situationer som beskrivs i punkt 1 föreligger.
- 17 I artikel 236.2 i gemenskapens tullkodex, som var tillämplig från och med den 1 januari 1994 och som återger artikel 2 i förordningen av den 2 juli 1979, föreskrivs att import- eller exporttullar ska återbetalas eller efterges om ansökan

inges till vederbörande tullkontor inom tre år från den dag då gäldenären underrättades om tullbeloppet. Denna tid ska förlängas om den person det gäller framlägger bevis på att han eller hon var förhindrad att inge sin ansökan inom nämnda tid på grund av oförutsebara omständigheter eller force majeure. Om tullmyndigheterna inom denna tid själva upptäcker att någon av de situationer som beskrivs i punkt 1 första och andra stycket föreligger, ska de på eget initiativ återbetala eller efterge tullbeloppet.

Skälen för begäran om förhandsavgörande

- 18 Den 28 juni 1990 ingicks ett avtal mellan Furstendömet Andorra och Europeiska ekonomiska gemenskapen, i vilket det i artikel 2 föreskrivs att en tullunion ska upprättas mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Furstendömet Andorra för varor som omfattas av kapitlen 25–97 i Harmoniserade systemet, i enlighet med de förfaranden och villkor som anges i första avdelningen. I artikel 24 i första avdelningen föreskrivs att avtalet skulle träda i kraft den 1 juli 1990.
- 19 Bolaget Caves andorranes och YX har gjort gällande att den skyldighet som tullmyndigheterna åläggs enligt artikel 2.2 i förordningen av den 2 juli 1979 att på eget initiativ återbetala import- eller exporttullar när de konstaterar att tullarna inte skulle betalas endast är tidsbegränsad och att det endast är om myndigheterna mer än tre år efter det att gäldenären underrättades om tullbeloppet bestrider att tullarna var felaktigt utbetalda som de inte ska vara skyldiga att på eget initiativ [återbetala beloppen].
- 20 De har gjort gällande att det i dessa bestämmelser inte föreskrivs att tullmyndigheterna, för att kunna återbetala felaktigt uppburna tullar, måste förfoga över alla de uppgifter som krävs för att fastställa tullbeloppet och varje gäldenärs identitet utan att behöva göra oproportionerliga efterforskningar.
- 21 Härav har de dragit slutsatsen att Cour d'appel i artikel 2.2 i förordningen har lagt till ett villkor som denna bestämmelse inte innehåller.
- 22 Tullmyndigheterna har å sin sida hävdats att de på eget initiativ endast kan återbetala import- eller exporttullar om de har tillgång till samtliga de uppgifter som gör det möjligt för dem att fastställa att dessa tullar felaktigt har tagits ut och att de ska återbetalas.
- 23 Tullmyndigheterna har anfört att de i förevarande fall inte på eget initiativ kunde återbetala tullarna om de inte hade tillgång till alla de uppgifter som krävdes för att själva fastställa huruvida en sådan återbetalning var nödvändig. De har tillagt att det inte kan krävas att de själva ska göra fördjupade efterforskningar för att fastställa det tullbelopp som ska återbetalas till var och en av de berörda aktörerna.

- 24 Europeiska unionens domstol förefaller inte ha meddelat något avgörande om de villkor som ska vara uppfyllda för att myndigheterna ska återbetala tullar när de konstaterar att tullarna inte skulle ha tagits ut.
- 25 Cour de cassation vill få klarhet i huruvida artikel 2.2 i förordningen av den 2 juli 1979 och artikel 236.2 i gemenskapens tullkodex, enligt vilka den behöriga myndigheten på eget initiativ ska återbetala tullar när den själv konstaterar att tullen inte lagligen skulle betalas, ska tolkas så, att den behöriga myndigheten endast är skyldig att på eget initiativ återbetala tullar som inte lagligen skulle betalas om myndigheten för detta ändamål förfogar över alla nödvändiga uppgifter och, om så inte är fallet, den inte ska göra några oproportionerliga efterforskningar.
- 26 Vad gäller de tidsfrister inom vilka återbetalning av felaktigt uppburna tullar ska ske, har förste generaladvokaten gjort gällande att tullmyndighetens skyldighet att återbetala tullarna i en situation som var identisk med den som är aktuell vid Cour de cassation endast kan fullgöras inom tre år från den dag då gäldenären underrättades om tullbeloppet i enlighet med artikel 2 i förordningen av den 2 juli 1979 eller artikel 236.2 i gemenskapens tullkodex.
- 27 Domstolen har, med stöd av artikel 236.2 första stycket i gemenskapens tullkodex, slagit fast att en ekonomisk aktör, efter det att domstolen har ogiltigförklarat en antidumpningsförordning, i princip inte längre kan göra anspråk på återbetalning av antidumpningstullar som erlagts i enlighet med denna förordning och för vilka den treårsfrist som föreskrivs i artikel 236.2 i gemenskapens tullkodex har löpt ut. I artikel 236.2 i tullkodexen föreskrivs nämligen att tullar som inte lagligen skulle betalas ska återbetalas inom tre år (dom av den 14 juni 2012, CIVAD, C-533/10, punkt 21).
- 28 Cour de cassation vill få klarhet i huruvida denna rättspraxis är tillämplig för det fall att de behöriga myndigheterna är skyldiga att på eget initiativ göra en återbetalning. Den hänskjutande domstolen vill nämligen få klarhet i huruvida artikel 2.2 andra stycket i förordningen av den 2 juli 1979, enligt vilken de behöriga myndigheterna på eget initiativ ska återbetala tullbelopp om de inom tre år efter bokföringen av tullarna konstaterar att dessa inte lagligen skulle betalas, ska tolkas så, att de behöriga myndigheterna inte längre kan göra en återbetalning efter tidsfristens utgång, och detta även om det fastställs att myndigheterna under denna tid har konstaterat att tullarna inte lagligen skulle betalas.
- 29 Det råder således tvivel om hur artikel 2.2 i förordningen av den 2 juli 1979 om återbetalning på eget initiativ av felaktigt uppburna tullar, vilken återges i artikel 236.2 i gemenskapens tullkodex, ska tolkas.
- 30 Frågan uppkommer således huruvida återbetalningen på eget initiativ av de tullar som felaktigt tagits ut av en tullmyndighet dels är begränsad till en treårsperiod, [och] dels är beroende av att denna myndighet får kännedom om de berörda

aktörernas identitet samt de belopp som ska återbetalas till var och en av dem, utan att myndigheten ska behöva göra oproportionerliga efterforskningar.

- 31 Det finns därför anledning att framställa en begäran om förhandsavgörande till Europeiska unionens domstol.

AV DESSA SKÄL beslutar Cour de Cassation att

med beaktande av artikel 267 i Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt

HÄNSKJUTA följande frågor till Europeiska unionens domstol :

1/ Ska artikel 2.2 i rådets förordning (EEG) nr 430/79 av den 2 juli 1979 om återbetalning eller eftergift av import- eller exporttullar, som återges i artikel 236.2 tredje stycket i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, tolkas så, att återbetalning på eget initiativ av tullar som tagits ut av en tullmyndighet endast kan ske inom tre år från den dag då den myndighet som är ansvarig för uppbörden bokförde dessa tullar, eller att tullmyndigheten inom tre år från den händelse som gav upphov till tullen ska kunna fastställa att tullarna inte skulle betalas?

2/ Ska artikel 2.2 i rådets förordning (EEG) nr 430/79 av den 2 juli 1979 om återbetalning eller eftergift av import- eller exporttullar, som återges i artikel 236.2 tredje stycket i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, tolkas så, att en förutsättning för att en tullmyndighet på eget initiativ ska kunna återbetala de tullar som den tagit ut är att myndigheten har kännedom om de berörda aktörernas identitet och vilka belopp som ska återbetalas till var och en av dem utan att behöva göra fördjupade eller oproportionerliga efterforskningar?

Målet vilandeförklaras till dess att Europeiska unionens domstol har fattat sitt beslut.

[utelämnas] [*Processrättsliga överväganden*]